

Franckesche Stiftungen zu Halle

Pauli Manutii Epistolarum Libri XII

Manuzio, Paolo

Lipsiæ, Apud Johann. Herebord. Klosium, Anno 1707.

VD18 11417161

Ad Antonium Carlonem Allifarum Principem, In Sanazarii Poemata. XXIII.
Argumentum.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-198567](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-198567)

tem dirigentes, & audies, & re ipsâ cognosces. Venetiis M.D.LVIII.

AD ANTONIUM CARLONEM
ALLIFARUM PRINCIPEM, IN SAN-
NAZARII POEMATATA.

XXIII.

ARGUMENTUM.

Allifaro Principi Poëmata Sannazarii dedicaturus, auditur à Poëscos excellentia, & poetæ absoluti partes non in eo positas esse, dicit, ut metiendi carminis rationem sciat, ut elegantibus phrasibus utatur, ut ordine materiam disponat: sed oportere ipsum esse instructum scientia Ethices, Astrologiæ, Geographiæ. Causam vero, cur nostra ætate pauciores poetæ excellentes existant, quàm olim, dicit esse præmiorum denegationem. Inter illos vero, qui nostro tempore floruerunt, facile principem locum obtinere Sannazarium, cujus Poëmata cum Allifarus princeps suis jam typis divulganda curet, merito se illi ea inscribere: recensens catalogum omnium poematum, quæ toto opere continentur.

UT est præclarum, ornatissime Princeps, in arte poetica excellere: sic ea cognoscere, quibus ad illam laudem perveniatur, maximum quiddam ac difficillimum est. Fallitur enim, si quis absoluti poetæ partes in eo positas arbitratur, ut, cum metiendi carminis rationem optimè perceperit, cum elegantissimarum vocum supellectilem quasi quandam sibi compararit, addo etiam, cum materiam animo comprehensam ordine quodam atque artifi-

cio

cio distinxerit, hisce rebus tanquam egregiè munitus ad scribendum se conferat. Graviora sunt, quæ requiruntur, & ex abditis plurimarum artium ac doctrinarum fontibus haurienda. Nam, cum ejus consilium, qui hoc in genere elaborat, vel in primis id spectare debeat, ut voluptati versusum utilitate sententiarum admiscendâ, nihilominus lectorem moveat, quàm oblectet; monita vero illa plerumq; necessaria sint, ut in vitiis summam turpitudinem inesse, in virtutibus summam gloriam, ostendatur; quo modo hoc sine philosophiæ cognitione prudenter ac peritè poterit efficere? Jam, si res exigat, ut aut de cæli stellarumque ratione, aut de regionum terrestrium ac marinarum situ dicendum sit: certè hos locos non potuerit, nisi qui Astrologiam & Geographiam attigerit, commodè tractare. Itaque si quis hujus facultatis studium eò complexus animo est, ut aliquando, quæ literis mandare studuerit, ea se speret, veluti pictorem egregium, omnibus artis coloribus illustraturum, is omnium ferè disciplinarum scientiam, quæ ad bene beateq; vivendum pertinent, ne prorsus ignoret, necesse. Quod si ad assequendum poetæ nomen ubertatem illam ingenii à natura datam satis esse putat; atque hanc unâ instructus facilè audet canoros illos quidem, rerum tamen inanes versus vel domi pangere, vel in triviis ad populi aures effundere; statim ab intelligentibus explodetur, neque solum imprudens aut parùm verecundus, sed etiam planè stultus, ac temerarius habebitur. Quò minus est mirandum, si, ut hac arte præstarent, quàm paucissi-

mis contingit; cum in omni præterea liberalium doctrinarum genere plurimi semper floruerint. Sed egregiorum poetarum multo etiam maiorem hanc nostra tempestate, quam priscis temporibus penuriam esse constat: sive quod seculi felicitas illa fuit: sive, quod equidem magis existimo, quia non iisdem, quibus olim, præmiis ad virtutem nunc homines excitantur. Eorum autem, quos in hoc genere præstantes cognovimus, sine controversia primum locum obtinuit vir eximius, & omni laude cumulatus, Jacobus Sannazarius: cuius ingenii monumenta non vetustas, non oblivio delebit ulla: ut ex tot Regum triumphis haud paulò clarior, quam ex unius hominis doctrina, atque ingenio, Parthenope sit futura. Hoc autem, Princeps egregie, tui muneris ferè totum est: qui, cum ad summam generis nobilitatem etiam optimarum disciplinarum scientiam adjunxeris, tamen hæc per se, nisi accederet studium de posteris bene merendi, quasi minima judicans, quæcunque à doctis viris mandata literis, digna, quæ inter manus versentur, existimas, in apertum ut referantur, maximopere contendis. Quo nomine ipsi profecto Sannazarii manes tibi non vulgares gratias habent, cum eos libros, quos ille moriens tuæ fidei commendarat, pervulgandos diligentissimè curas. Qui verò ingeniarum artium studiis dediti sunt, ii se tibi tantum debere profitentur, quantum persolvi nullo modo possit. Itaque à me, qui eodem in ære sum, petere videntur, universorum causam ut suscipiam, tibi, que propter hoc officium, quid omnes de te & sentiant,

tiant,
licet
esse,
tame
do m
spont
modu
in te
stris
mitto
script
illud
sculu
quinc
lia rev
tum i
reliq
quibu
tur E
Quæ
jus

tiant, & loquantur, aliqua ratione significem. Ego licet ipsa te rectefactorum conscientia contentum esse, nihil præterea requirere, exploratum habeam, tamen, ut eorum honestissimo desiderio ne desim, do me libenter in eam partem, in quam etiam meâ sponte propendebam, & ad ostendendum non eorû modò animum, sed etiam observantiam & pietatem in te meam, hæc ipsa Sannazarii poemata, quæ nostris typis edenda curasti, nomini tuo dicata ad te mitto. Leges hîc omnia, quæcunque ab eo Latine scripta nunc exstant. Primum autem erit divinum illud, quod ipse de partu Virginis inscripsit, opusculum: deinde Christi lamentatio: mox Eclogæ quinque, quas tamen decem scripserat; sed, è Gallia reversus has tantum, quas emisimus, & fragmentum illud, quod post Salices collocavimus, invenit, reliquis aut furto surreptis, aut per incuriam suorum quibus eas discedens crediderat, amissis. Sequuntur Elegiarum libri tres, Epigrammatum totidem. Quæ omnia tuo inscripta nomini apparebunt, ut ejus benevolentia, quam Sannazario & vivo, & mortuo præstitisti, hunc saltem fructum percipias. Venetiis. 1535.

